

Kié itt a tér?

Rókusi lakóként gyakran járok a Vértói dombon, ami a lakótelep kedvelt helye. Telente alig fértek el a szánkózó gyerekek és szüleik a domb tetején, nem véletlenül ragadt rajta a szánkózó domb kifejezés. A közbülső évszakok pedig a sétára és napozásra adnak itt lehetőséget mindenki számára.

Aztán egyszer csak, minden előzetes beharangozás nélkül, *Apró Juhász János* önkormányzati képviselő kezdeményezéseként és szervezésében egy úgynevezett életfa került a tetejére sok-sok kis nemzeti színű szalaggal. Az életfát a képviselő úr – a ma is olvasható plakát szerint – „ajánlotta föl a jövő gyermekeinek és áldott állapotú várandós feleségének, Zsuzsannának – Péter fia születése alkalmából, László fia szeretetével”. No, ilyenkor nem tudja az ember, hogy kínjában sírjon vagy nevéssen. E hivalkodó privatizálás a magánvilágban elmegy, de nem egy nyilvános hirdetőn. Az életfa négy oldalán a kétes esztétikai értékű oroszlánfejek fölött négy név: Nimród, akit ha Nimródnak írtak volna helyesen, akkor is csak bibliai személyként ismerünk; Attila, akinek a hunok királyaként semmi köze a magyar nemzethez; valamint Árpád és Szent László. Hogy miért kerültek egymás mellé, az vélhetően a ma igen virulens hun-sumér-magyar őstörténeti eredet-felfogásban keresendő.

Azt azonban már akkor sem értettem, hogy **a város önkormányzata milyen megfontolásból járult hozzá egy zavaros történelmi és ideológiai szimbólum ilyen exponált helyen való felállításához, a Vértói domb ideológiai kisajátításához.** Netán a városházán is a sumér eredetet vallják? Vagy csak szimpla építési hatóságként viselkedtek, nem gondolva arra, hogy a környékbeli gyerekek iskolai tanulmányaival ellentétes ismereteket sugall az emlékfá? S aki nem így gondolja, az is nézze ezt a zavaros értékrendet tükröző, Nimrudtól 1956-ig szóló „érték”-tárat? Vagy itt a város peremén „elfér”, „nekik ez is jó”?

Ezek a kérdések erősödtek föl bennem augusztus 1-jén és 2-ikán, amikor a képviselő úr újabb álmát valósíthatta meg az Önkormányzat hozzájárulásával. Most kinevezte a dombot kurgánnak (az nem zavar senkit, hogy a kurgán az ugorok sírhantja volt, s nem magyar temetkezési hely), és a tetején a Székely himnusz emlékművét állíttatta fel. Ehelyütt most nem bonyolódna a kompozíció esztétikai minőségébe, viszont szívesen olvasnék szakavatott kritikát róla (és az egész jelrendszeréről). A himnuszról sem érdemes többet szólni, hiszen egy szívekhez szóló műdal, ami adott politikai-történelmi konstrukcióktól működik s nem minősége okán. Ez az emlékmű állíttatott fel a majdani szánkózók maradék gyülekező és lesikló helyének kellős közepére – nyilván ez fontosabb volt a sokszáz gyerek téli élményénél. A tó mellett pedig kopjafák állítanak emléket magyar hősöknek. Csak azt tudnám, *Baján Nagyágán* mit keres itt avar vezérként? Hogy a történettudomány csak a kagán címet ismeri, szintén részletkérdés. S persze a többi kopjafaszöveg is rászorulna némi tudományos korrekcióra. „Desszertként” egy fehér Wartburg gurult be a térre a Horthy (!) Úszóház reklámjaként, oldalán a névadó hatalmas arcásával, alatta a beszédes nevű cégfelirattal: „Együtt a szebb jövőért Kft”.

Hosszan lehetne még sorolni a történelmi abszurdításokat, de inkább az döböntött meg, hogy Szeged Város címeres zászlói is ott lobogtak több példányban is. Ez azt jelzi mindenkinek, az Önkormányzat is magáénak tudja a rendezvényt. Sőt, a támogatók között több önkormányzati cég neve is szerepel. Ha ez igaz, szegedi adófizetőként szeretném tudni a támogatás tartalmát és hogy milyen megfontolásból történt!

Mi történik itt, tisztelt Önkormányzat? Ha már a Világ Utcája projekt nem sikerült, akkor egy másik hagymázás álmodni kell itt megvalósítani? Ide gyerek már csak történelemtanári kísérettel engedhető!

Kié itt a tér? Miénk, rókusiaké, vagy egy kétes értékrendű eszmerendszer megkapta hitbizományba?

Mi lesz még itt? Jövőre kiemelik Attila koporsóját a Vértóból?